

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4655/2019
11.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Луговац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., Општина ..., коју заступа Милун Гајић, адвокат из ..., против тужених ББ из села ..., Општина ... и ВВ из села ..., Општина ..., са пребивалиштем у ..., које заступа Живота Милошевић из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1664/19 од 18.04.2019. године, у седници одржаној 11.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1664/19 од 18.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1664/19 од 18.04.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 392/18 од 18.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезу тужена лично и тужени као једини правни следбеник иза смрти сада пок. ГГ бив. из ... да Raiffeisen banci у Wargrainu по уговору о кредиту и партији број .. исплате 4.241,85 евра са припадајућом каматом на овај износ рачунајући од 03.04.2017. године до исплате у року од 15 дана, што уколико не учини да се предметна обавеза намири принудним путем од стране тужиоца исплатом наведеног износа истој, чиме би тужена страна угасила своје обавезе према постигнутом споразуму и према потраживању наведене банке, по напред поменутој партији кредита. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженима накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1664/19 од 18.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба и допуна жалбе тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужила је изјавила ревизију због битне повреде одредаба ЗПП и погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Тужени су поднели одговор на ревизију захтевајући трошкове његовог састава.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер је питање испуњења уговорне обавезе чињенично питање сваког конкретног спора, као и примена члана 223. ЗПП о терету доказивања довољно расправљено у судској пракси, па нема потребе за новим тумачењем права, нити тужила у ревизији указује на другачије одлуке којима је на другачији начин решено ово правно питање.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

По члану 403. став 3. истог закона, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 10.10.2014. године. Вредност предмета спора је 4.241,85 евра.

С обзиром да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер ти трошкови нису били ни нужни ни неопходни за одлучивање о овом правном леку (члан 154. став 1. ЗПП).

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић